

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 359-ҳадис

359/595 – عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سِرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: لَوْ عَرَّسَتْ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «أَخَافُ أَنْ تَتَأَمَّوْا عَنِ الصَّلَاةِ». قَالَ بِلَالٌ: أَنَا أُوقِظُكُمْ، فَاضْطَجَعُوا، وَأَسْنَدَ بِلَالٌ ظَهْرَهُ إِلَى رَاحِلَتِهِ، فَعَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ فَتَأَمَّ، فَاسْتَيْقَظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ طَلَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، فَقَالَ: «يَا بِلَالُ، أَيْنَ مَا قُلْتِ؟» قَالَ: مَا أُقْبِيتُ عَلَيَّ تَوَمَّةٌ مِثْلَهَا قَطُّ، قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَكُمْ حِينَ شَاءَ، وَرَدَّهَا عَلَيْكُمْ حِينَ شَاءَ، يَا بِلَالُ، قُمْ فَأَدِّنْ بِالنَّاسِ بِالصَّلَاةِ». فَتَوَضَّأَ، فَلَمَّا اِرْتَفَعَتِ الشَّمْسُ وَابْيَاضَتْ، قَامَ فَصَلَّى.

359.595 Абдуллоҳ ибн Абу Қатода отасидан ривоят қилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга тунда йўлга чиқдик. Баъзи одамлар: «Қўноқласак бўларди, эй Аллоҳнинг Расули», дейишди. **«Намозга ухлаб қоласизлар деб қўрқаман»**, дедилар. Билал: «Сизларни ўзим уйғотаман», деди. Улар ухлашди. Билал ҳам туясига суйанганича кўзи илиниб, ухлаб қолди. Қуёшнинг қоши кўринганида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам уйғониб: **«Эй Билал! Айтганинг қани?!»** дедилар. (Билал:) «Мени ҳеч қачон бунақа уйқу босмаганди», деди. У зот дедилар: **«Албатта, Аллоҳ руҳларингизни ўзи хоҳлаган вақтда қабз қилиб, ўзи хоҳлаган вақтда сизларга уни қайтарибди. Эй Билал, тур, одамларни намозга чақир»**. Кейин у зот таҳорат қилдилар ва қуёш кўтарилиб, чарақлаганда туриб, намоз ўқидилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

